

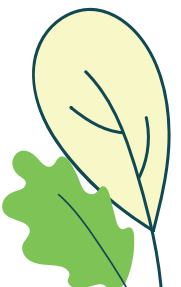
En lärjunges perspektiv på skapelse och miljöfrågor

**REFLEKTERANDE STUDIEMATERIAL
MED UTGÅNGSPUNKT I BIBELN**

Ulf Häggqvist, missionsledare SAM

DEL 1

Skaparen och skapelsen
En del av det skapade
Bruka eller förbruka?

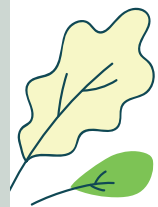
DEL 2

Var gick vi snett?
Frihet innebär ansvar
Nåd och förlåtelse

DEL 3

Omvändelse
Steg mot ett enklare liv
Behöver vi rädda världen?
En hoppfull framtidsvision

Inledning

MIN FÖRHOPPNING ÄR att det här materialet, som har sin utgångspunkt i Bibeln, ska fungera som underlag för samtal i cellgrupper, bönegrupper, styrelser, bland ledarna för UV-scout eller i annan mindre grupp. Den ska också kunna användas som inspiration inför predikan och annan undervisning. Materialet är anpassat för tre samtalskvällar och försett med samtalsfrågor.

Inom SAM har vi tillsammans tagit fram visionen SAM 2025 med formuleringen: "Vi vill tillsammans ta emot, formas av och gestalta Jesus Kristus i världen". Utifrån den arbetar vi med fyra fokusområden: "Evangelisation och församling", "Andlig fördjupning", "Social rättvisa" samt "Skapelse och miljö".

Varför temat "Skapelse och miljö"? För min egen del tänker jag att ett liv som lärjunge till Jesus innefattar ett helt liv. Alltså att alla livets olika frågor hänger samman med min tro på, och vilja att likna, honom. Att vara en Jesu lärjunge innebär för mig att hur jag hanterar mina relationer, mitt äktenskap, använder tid och pengar, konsumerar, värderar livet och många andra livsfrågor därtill, hör samman med min tro på Jesus. Alla som känner mig vet att det naturligtvis finns brister i hur jag lyckas, men nu skriver jag om min längtan och vilja. Lärjungaskapet är därför en viktig utgångspunkt för mig när jag reflekterar om detta ämne. Jag relaterar också mina funderingar till trosbekännelsens formulering: "Vi tror på Gud Fader allsmäktig, himmelens och jordens Skapare". En tro på och respekt för Skaparen bör väl få som konsekvens att vi närmar oss det han skapat med ödmjukhet och tacksamhet. Den bekännelsen bör då också rimligtvis påverka hur vi ser på frågor kring förvalterskap, miljö, konsumtion och klimatpåverkan. I det här materialet delar jag mina tankar utifrån min förståelse av bibeltexterna, Jesu exempel och undervisning samt min längtan att ta Ordet på allvar och leva i lärjungaskap.

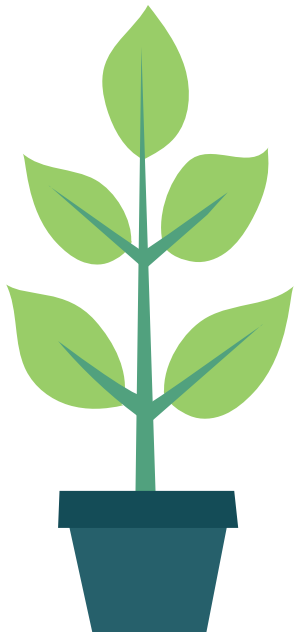
Som i så många andra frågor tänker vi olika och kommer in med olika perspektiv. En väg att hantera olikheterna är att tala om hur dåligt andra resonerar, en annan är att försöka förstå vilket perspektiv de ser och vad som är deras driv i frågan. Jag tänker att det senare alternativet är bättre. Det kan vara frustrerande ibland när vi tycker olika men samtidigt är det i det spänningsfältet möjligheten att växa och utvecklas finns. Därför hoppas jag på ett temaår kring skapelse och miljö som sjuder av goda samtal, olika perspektiv och därmed ökade insikter och mer vishet. Vilket håll jag än närmar mig frågan ifrån har andras perspektiv något att lära mig. Visst måste vi som trossamfund och missionsrörelse samtala om frågor som är aktuella i samhället och ge vårt bidrag in i det samtalet. Frågan om miljön är viktig! Samtidigt får vi inte förlora blicken på vårt uppdrag att berätta om de goda nyheterna/evangeliet för hela världen. Vi måste kunna hålla flera saker levande samtidigt. Olika perspektiv och inspel hjälper oss med det.

Min önskan har varit att skriva ganska kortfattat och enkelt så att man med en rimlig insats av tid och kraft kan använda materialet. Det gör varken anspråk på att vara komplett eller den stora entydiga sanningen i dessa frågor. Men jag hoppas det kan vara en grund för goda samtal.

Jönköping hösten 2022

Ulf Häggqvist
missionsledare, SAM

FUNDERA VIDARE

Vad tänker ni att vi kan lära oss om Gud utifrån skapelseberättelsen och skapelsens mångfald?

Vilken betydelse anser ni att tron på Gud som Skaparen bör få för vår syn på skapelsen?

1. Skaparen och skapelsen

1 MOSEBOK 1-2, PSALM 8, PSALM 104, ROMARBREVET 1:19-20

"I BEGYNNELSEN SKAPADE Gud himmel och jord". Dessa ord är de första som möter en läsare som greppar tag i Bibeln och öppnar första uppslaget. Oavsett om vi förstår den följande beskrivningen av skapelsen mer bokstavligt eller bildligt tror jag vi kan vara överens om några grundläggande viktiga anspråk som författaren gör. I de första kapitlen i 1 Mosebok läggs många av grundstenarna för den kristna tron. Först och främst presenteras Bibelns huvudperson Gud. Det vi får veta om Gud kommer sedan att växa genom hela Bibeln och allra tydligast uppenbaras vem han är i och genom Jesus Kristus. Uppenbarelsen kommer att stegras genom Bibeln men redan från början förstår vi att Gud är kreativ och allsmäktig. Inom Gud som är treenig pågår en kärleksfull relation mellan Fader, Son och Ande. Denna kärleksfulla relation utvidgas i skapelsen till att omfatta och inbjuda människan.

Att skapa är i ordets djupaste mening inte något en människa kan göra även om vi exempelvis talar om att man skapar ett konstverk. Att skapa på Guds sätt är, som jag uppfattar texten, att skapa något ur inget enbart med sitt ord. Gud låter helt enkelt världen bli till genom att han uttalar en önskan om att den ska bli till. Fram träder då planeter, stjärnor och galaxer. Men också ett fantastiskt myller av växter, djurarter och allt annat levande i en otrolig komplexitet och mångfald. Mosebokens författare konstaterar också att "Gud såg att det var gott". Så slås det fast att skapelsen i grunden är god. Skapelsen är i sig och i sin helhet något gott. Inte så konstigt att kung David i Psalm 8 skriver: "När jag ser din himmel, som dina fingrar

format, månen och stjärnorna du fäste där, vad är då en människa att du tänker på henne, en dödlig att du tar dig an honom?". Här skulle man naturligtvis kunna brodera ut texten och beskrivningarna med en massa otroliga fakta om skapelsens förunderlighet, hur ekosystemen fungerar och livets komplexitet, men jag släpper det av utrymmesskäl. Visst måste vi kunna instämma i Davids förundran inför skapelsen, göra samma reflektion kring Guds väldighet och makt, och häpna över att han samtidigt bryr sig om den enskilda människan. För mig som lärjunge innebär detta att jag samtidigt närmar mig Skaparen med stor respekt och som hans älskade barn. En naturlig konsekvens av detta är att jag också närmar mig Guds skapelse med ett stort mått av respekt. Så gör jag ju med alla andra gåvor jag fått av dem jag älskar. Gåvans ursprung ger den ett affektionsvärde. Kärlek och respekt för Gud bör få stor påverkan på hur vi värderar skapelsen och stämma till eftertanke kring hur vi lever våra liv i den.

När jag läser evangeliernas berättelser om Jesus har det slagit mig hur många av hans liknelser som utgår från naturens olika processer. Det vimlar av fikonträd, vinstockar, sädesfält och fåglar i hans undervisning. För mig är det en tydlig indikation att Jesus betraktade naturen omkring honom ur ett skapelseperspektiv och rörde sig i den med respekt och värme.

FUNDERA VIDARE

Hur tänker ni kring människans beroende av skapelsens helhet?

I kyrkan har vi ofta betonat människovärdet, men hur ser ni på "skapelsevärdet" för naturen och allt annat levande?

2. En del av det skapade

I BIBELN SKILDRAS hur Gud skapar människan som kronan på verket. De får de stilistiskt vackra namnen Adam (människa, mänsklighet) och Eva (av ordstammen levande). Av framställningen i Bibelns första kapitel förstår vi att människan får en unik plats i skapelsen som Guds avbild. Gud noterar efter människans ankomst i skapelsen att "det var mycket gott". Det lilla ordet "mycket" förstärker bilden av att kronan nu har satts på verket. Vi ser också uttryck som att människan får uppdraget att "råda över, härska, lägga under sig, bruka och vårda". Orden är hämtade ur lite olika översättningar. Det finns något unikt med människan. När vi betraktar varandra och våra medmänniskor är det viktigt att vi ser på varandra som Guds älskade skapelser. Det är viktigt att vi tar missionsuppdraget på allvar och delar evangeliet om Jesus Kristus vidare till allt från nära grannar till onådda folk långt bort. Men med detta sagt finns något vi inte får bortse ifrån. Vi är som människor inte en separat del utanför jordens ekosystem utan en väsentlig del av det. Utan rent vatten är vi snart förlorade.

Maten vi äter är i grund och botten omvandlad solenergi som i en oerhört komplex process blivit frukt, säd, rotfrukter, ägg, mjölk och kött. Den biologiska mångfalden som Gud har skapat är en grundsten för att liv ska kunna levas på jorden. Utan pollinerande insekter är vi snart både brödlösa och rådlösa. Därför är vildbiets sak också vår. Biets levnadsvillkor kommer på sikt påverka våra. Även ur detta perspektiv är frågan om hur vi hanterar jordens resurser väsentlig. Att missbruka dem innebär utan tvekan att vi sågar på den gren vi själva sitter på. Det kommer att få konsekvenser för oss, våra barn och barnbarn, medmänniskorna i den här världen och därtill en mängd djur och natur. Biologisk mångfald, klimatförhållanden och tillgång till rent vatten är exempel på frågor som i slutänden också handlar om vår egen överlevnad. Men jag vill också understryka att naturen i sig äger sitt eget värde och därmed är värd att vårdas för sin egen skull.

FUNDERA VIDARE

Hur ser ni på balansen mellan att "bruka" och "vårda"?

Hur tänker ni att mänskligheten har gjort den balansgången?

3. Bruka eller förbruka?

EN DISKUSSION SOM jag hör ganska ofta relaterar till de uppdrag människan får i de första kapitlen av Bibeln och handlar om vilket mandat mänskligheten har fått? Ju mer jag funderat på detta desto mer har jag hamnat i två ord i 1 Mos 2:15: "bruka" och "vårda". I ordet "bruka" ligger som jag uppfattar det en stor frihet. Vi har som människor fått gåvan av Gud att ta del av jordens resurser. Att odla jorden för matbehovet och att använda material från skog och mark för att bygga bostäder. Plocka för oss av svampar, nötter och bär. Gåvan att "bruka" uppfattar jag springer fram ur Guds generösa hjärta. Det är ett generöst varsågod till dem han älskar och ger frihet. Detta är som jag ser det ena sidan av myntet.

Men det finns ett ord till, det som översatts med "vårda". Däri ligger också en begränsning av friheten. Uppdraget är inte att skövla utan att bruka skapelsens resurser inom de gränser den tål så att den vårdas och bevaras för kommande generationer, men också för sin egen skull. Notera att Gud älskar hela sin värld, inte bara människan. I Matt 10:29 konstaterar Jesus att inte ens en sparv faller till marken utan Guds vetskap. I berättelsen om Jona skonas inte bara staden Nineve

från undergång för människornas skull utan också med hänvisning till alla djuren där. "Bind inte för munnen på oxen som tröskar" är en av de djurhållningsregler som presenteras i Moseböckernas lagar och förordningar. Allting handlar faktiskt inte om människan. Huvudpersonen i världen är Gud och hela skapelsen är föremål för hans kärlek. I uppdraget att vårda den ligger därför en begränsning för hur vi kan ta för oss av jordens begränsade tillgångar.

Ett tredje ord ur skapelseberättelsen är "härska" (1 Mos 1:26), ett ord som ofta missstolkats. Vi associerar det lätt med maktmissbruk från dåliga ledare som berikat sig på andras bekostnad. Ordet för att härska är detsamma som i Bibeln används för att beskriva Israels kungars uppdrag. Läs gärna Hesekiel kapitel 34. Där beskrivs vad som händer när det "härskas" på rätt sätt. När kungen fullgör sitt uppdrag på rätt sätt blomstrar hela landet, inte bara människan.

Vi är alltså satta att bruka men inte att förbruka. Hur vi skött det uppdraget kan vara ett ämne värt ett djupt självrannsakande samtal.

FUNDERA VIDARE

Delar ni författarens tankar kring att syndafallet med förlusten av den nära gudsrelationen är grundproblematiken för oss?

Är skuld kopplat till miljöfrågorna en känsla/erfarenhet ni kan känna igen hos er själva och/eller andra?

4. Var gick vi snett?

MOT BAKGRUND AV den bild majoriteten av världens forskare idag ger kring problem som hänger samman med miljöförstöring, global uppvärmning och dess konsekvenser måste vi erkänna att någonstans gick det fel. Att vi inte lyckats balansera brukandet och vårdandet förståeligt är en sanning bortom allt rimligt tvivel. Läget är sådant att år 2022 passerar vi gränsen för var jorden kan producera på ett år redan den 28 juli. Det är som om vi inte kan hejda oss och stanna inom ramarna. Bibeln leder oss tidigt på spåren till varför i berättelsen om syndafallet (1 Mos 3). Där skildras det första tillfälle då mänskligheten valde att gå utanför begränsningarna. Hela Edens lustgård och alla dess tillgångar var givet till människan. Det enda undantaget var ett enda träd. Det trädet är konsekvensen av, och symbolen för, vår fria vilja. Någon har sagt att ett paradys utan utgång är också ett fängelse. Eftersom Gud söker en kärleksfull relation hör det till villkoren att det måste finnas en valmöjlighet. Eva och Adam kan inte motstå frestelsen att ta för sig av lite mer än de borde och fick. I berättelsen ges grunden för förståelsen av hur obalansen uppstod. Mänskligheten förlorade den rätta relationen till Gud, till sig själv, till medmänniskor och till hela skapelsen. Alla aspekter av fallet är naturligtvis värda att utforska men nu begränsar jag mig till frågan om skapelsen och miljön.

I förlusten av den nära gudsrelationen är det som om respekten för den övriga skapelsen går förlorad och att girigheten tar över. Istället för att bruka det vi behöver roffar vi åt oss. Vi använder inte längre bara trädet vi

behöver utan tar i värsta fall hela skogen. För trots att riskerna är kända fortsätter vi att skövla regnskog, förbruka fossil energi, välja billiga produkter, låta kemikalier spridas och så vidare. Vi har, i alla fall i vår del av världen, gått långt ifrån att konsumera det vi faktiskt behöver till att konsumera det vi vill ha. När Rockefeller, då världens rikaste man, vid ett tillfälle fick frågan: "När är du nöjd?" gav han följande svar: "Jag ska bara ha lite till". Att konsumera sig tillfredsställd verkar vara en labyrint vi lätt går vilse i på grund av de inre begär som tappat proportionerna. Konsumtionsmättnad verkar inte existera.

När vi tänker och känner efter tror jag vi alla kan uppleva skammen över vår delaktighet i den överkonsumtion som allt tydligare plågar vår planet. Och som i förlängningen allt tydligare plågar även mänskligheten. Jag vet att ord som synd, skuld och skam är väldigt impopulära i vår tid. Men vi kan som kristna inte bortse från att Bibeln talar om både synd och skuld. Inte heller kan vi blunda för det faktum att vi människor vid eftertanke ofta brottas med våra dåliga samveten och känslor av skam, skuld och otillräcklighet. Tyvärr är det inte heller fråga om en falsk skuld när det gäller vårt förvaltaruppdrag av skapelsen. Vi är alla delaktiga i överförbrukningen och vi behöver också alla vara delaktiga i förändringen.

FUNDERA VIDARE

Hur ser ni på ansvarsfrågan, vad är det vi ansvarar för?

Hur kan vi ta ansvar när det är så mycket vi inte kan påverka?

5. Frihet innebär ansvar

NÄR MÄNNISKAN REDAN i skapelsens början ges friheten att välja ges hon också ett ansvar för sina val. I Bibelns texter framstår det klart att vi människor en gång ska få stå till svars för hur vi förvaltat livet, resurserna och friheten vi fick. Det är ett faktum som syns till exempel i Jesu tal om en kommande dom (Matt 25). Att tala om ansvar och en kommande dom är inte alltid uppskattat, men ju mer jag själv funderat på det, desto mer har det perspektivet fått en lite annan mening än den rädsla jag kunde känna förr. Kanske är rädslan för en dom något du känner igen? Jag tänker mer och mer att detta med att få redovisa sitt liv, sina val och ta ansvar för dem är något positivt. Det gör ju faktiskt att mitt liv är på riktigt. Att mina val är viktiga och att Gud tar mig och min vilja på djupt allvar. Naturligtvis inser jag att det också kommer att vara en smärtsam erfarenhet med tanke på mina brister, också i form av brustet förvalterskap och överkonsumtion av jordens resurser. Men min ökande tillförsikt har sin grund i något viktigt.

FUNDERA VIDARE

Hur tänker ni kring korsets, försoningens och förlåtelsens betydelse kopplat till frågorna om miljö?

Hur kan vi förmedla nåden till människor som upplever skuld och skam?

6. *Nåd och förlåtelse*

DET FINNS I den kristna trons centrum ett kors. På ett sätt är korset en tydlig symbol för människans mörkaste sidor. Så utstuderat grymma kan vi vara när vi är som sämst att vi korsfäster en medmänniska. Men genom Guds kraft och handlande har korset förvandlats till ett kärlekens tecken framför alla andra. En stor del av Bibelns berättelser handlar om Guds sökande efter en förlorad mänsklighet (läs t.ex. Luk 15). Att Gud väljer att kliva in i världen i mänsklig gestalt, att leva här med oss och sedan också ge sitt liv för den här världens skull är det djupaste uttrycket för hans sökande kärlek. Genom sin död och uppståndelse försonar Gud världen med sig. Här öppnas vägarna för dig och mig att få ta emot

förlåtelse och befrielse. När vi bekänner vår delaktighet i det Bibeln kallar för synd finns nåd och förlåtelse genom Jesus Kristus (1 Joh 1:9). Naturligtvis gäller den möjligheten till förlåtelse och nåd även det vi brutit i relation till både Skaparen och skapelsen. Det är i det ljuset vi med ärliga öppna ögon kan våga betrakta och känna in vår delaktighet i överutnyttjandet av jordens resurser utan att gå under. Och jag tror det är i det ljuset vi kan orka ta tag i frågan kring vårt ansvar och de val vi gör nu och framåt.

FUNDERA VIDARE

Vad innebär omvändelse för er när det kopplas till frågor om skapelse och miljö?

Hur ser ni på miljöfrågorna ur ett rättviseperspektiv, att de som drabbas hårdast ofta bidragit minst till klimatförändringar?

7. Omvändelse

I DEN FRAMFÖRDA bekännelsen och den mottagna förlåtelsen finns ju också rimligtvis en vilja och strävan att bättra sig och inte göra samma fel igen. Visst kan vi ha med den tanken också i relation till vårdandet av skapelsen. Samtidigt som vi behöver förlåtelse för ett illa utfört vårdande måste vi ju också ta ansvar och sträva efter en förbättring. Det perspektivet finns i det bibliska begreppet "omvändelse" som djupast sett handlar om att vända tillbaka till Gud. Men som en konsekvens av det också om att förändra sitt liv och försöka följa Guds vilja.

Jag tror att en god övning är att gå på upptäcktsfärd i skapelsen. Att vandra i naturen, lyssna till fågelsång och porlande bäckar eller studera skönheten hos det nyutslagna kastanjetrådets blommor kan ofta resultera i förundran och tacksamhet. Om vi gör den upptäcktsfärden med en versrad i en gammal läsarsång i huvudet blir det ännu bättre. I den sjungs det "Jag ser Gud bakom allt jag ser och jag kan inte tvivla mer, i de blomstrande ängder, över stjärnornas mängder, jag ser Gud bakom allt jag ser". Att utifrån dina möjligheter så ett, några eller massor med frön, och sedan följa livsprocessen och njuta frukten av den är också ett sätt att väcka respekten och ödmjukheten. Att fascineras av det liv vi inte kan skapa tror jag gör något djupt med oss som människor. Det är just den här känslan för det skapade jag tycker bli tydligt hos Jesus när han ger oss sina liknelser med motiv från naturen.

Oavsett om vi hittar den känsla jag försöker beskriva eller ej så är vi kallade till ett liv i Jesu efterföljd. I det

finns att respektera Gud och därav, menar jag, är den naturliga konsekvensen att respektera skapelsen. Denna kallelse till lärjungaskap måste få påverka hur vi tänker kring miljöfrågor och konsumtionsmönster. I Jesus efterföljd får vi ta steg efter steg mot ett mer hållbart liv på alla områden i livet, också när det gäller miljöfrågor.

Ytterligare en aspekt som förtjänar reflektion är miljöfrågor ur ett rättviseperspektiv. De största klimatförändringarna hamnar ofta på de människor som bidragit minst. För oss som trossamfund får detta en extra tydlighet när vi lyssnar till "alliansarna" i Malawi, Zimbabwe och Moçambique vars levnadsvillkor påverkas tydligt av det som sker i form av exempelvis sämre skördar och fler naturkatastrofer. Vårt agerande i skapelsen har en på många sätt negativ effekt på våra medsysstrars och medbröders liv. Att älska sin nästa innebär också att den planet vi delar behöver vårdas väl.

FUNDERA VIDARE

Hur tänker ni kring personliga val vad gäller transporter, mat, kläder och annan konsumtion?

Hur tänker ni kring andra sätt att påverka utvecklingen utifrån församling, arbetsplats, skola, företag med mera?

8. Steg mot ett enklare liv

ATT VARA MILJÖMEDVETEN i sina val och veta vad som egentligen är bäst är inte alltid enkelt. I grunden tror jag dock att vissa saker står klart för oss. Att vi måste göra omställningen från bruket av fossila energikällor som olja, kol och gas till förnybara är väl ställt utom allt rimligt tvivel. Att vi måste försöka hushålla med den energi vi kan få fram likaså. Att i den andan ta steg som enskilda, i våra gemenskaper (till exempel som församling) och som samhälle känns naturligt. Att jag som lärjunge till Jesus behöver fundera igenom mina resvanor och vilka produkter jag köper känns viktigt. Likaså hur mina och våra val av energislukare i stort och smått ser ut. Det kan exempelvis handla om att åka kollektivt när det går, söka ett bättre alternativ nästa gång vi byter bil, välja ljuskällor med omsorg eller låta valet av semester-mål påverkas.

En stor utmaning för världen är att producera tillräckligt med mat på ett hållbart sätt. Råden är många kring både produktion och konsumtion, därför vill jag uppmana oss att läsa på. Att billigast inte är bäst ur miljösynpunkt är ofta sant, ett dilemma för dem med en begränsad plånbok. Men alla kan vi utifrån våra förutsättningar göra lite smartare val. Att välja fler ekologiska alternativ är en möjlighet, en annan är att om möjligt välja närproducerat. Att äta en mindre mängd kött och då välja ett bättre alternativ kan vara en god omställning.

Även den som väljer vegetarisk kost behöver naturligtvis fundera på vilka produkter man väljer. Alla livsmedel blir inte gröna ur miljösynpunkt bara för att de är vegetariska. Hur och var de producerats är viktiga frågor. Att leta efter bra miljömärkning/certifiering är ett annat grundtips. Rent generellt är en minskad konsumtion viktig. Kanske finns det du behöver på second hand. För den som har råd kan kläder av ekologiska material vara bra val.

Också som gemenskap i församlingen eller ledargruppen kan vi vara med och påverka tillsammans. Det kan handla om bra val till kyrkkaffet eller vilka rengöringsmedel vi använder. Det kan också handla om att se till att sopsorteringen fungerar även om vi är många och att försöka hitta vägar till energibesparingar i lokaler som ofta är ganska stora. Kanske kan delar av gräsyrtorna utanför kyrkan förvandlas till en blomsteräng full av föda till viktiga insekter. När många gör lite blir effekten stor.

Jag tänker också att forskning och utveckling av ny grönare teknik samt företag som tar den till sig är viktiga bidrag. Låt oss både enskilt och tillsammans försöka minska våra negativa avtryck i Guds skapelse och bidra med positiva.

FUNDERA VIDARE

Hur tänker ni om bilden av huset och kroppen som något tidsbegränsat vi ändå vårdar?

Vad betyder efterföljelsen av Jesus, lärjungaskapet, för hur vi tänker kring skapelse och miljö?

9. Behöver vi rädda världen?

MEN ÄR DET då mitt ansvar att rädda världen? Ska jag bära ansvaret för hela klimatfrågan? Världen kommer väl till sist ändå att gå under? Detta är exempel på frågor jag möter ganska ofta och själv funderar på ibland. Jag vet ju att huset som jag och min fru bor i en dag kommer att rivas av en framtida ägare när det blivit utslitet. Ändå ägnade jag stora delar av förra sommaren åt att tvätta och måla fasader, vindskivor och knutbräder. Det ska ju vara funktionellt under livslängden och hålla så länge som möjligt. Jag vet att min egen kropp är det som Paulus liknar vid ett "tält", d.v.s. något som i detta liv är tillfälligt. Jag försöker ju ändå tänka på vad jag äter, röra på mig och borsta tänderna. Allt för att må så bra som möjligt så länge som möjligt. Någonstans i framtiden har säkert jorden haft sin tid i nuvarande form, men så länge den är vårt hem behöver vi vårda och värna den. Allt för att vi själva, våra medmänniskor och kommande generationer ska få bästa möjliga förutsättningar att leva här. Naturligtvis också med tanke på allt annat liv som finns på vår planet såväl i växt- som djurriket. Också de delarna av skapelsen har sitt alldeles unika

egenvärde, även om vi som kristna tror att människan är skapelsens krona. Att något är extra värdefullt innebär inte på något sätt att annat liv är värdelöst.

En annan viktig aspekt för mig är som jag tidigare nämnt också lärjungaskapet och efterföljelsen. Alldeles oavsett vad alla andra i den här världen hittar på är det min djupaste kallelse att följa Jesus Kristus. Om så hela världen simmar med strömmen åt ett visst håll är det vår kallelse att följa Jesus, även om det visar sig att han simmar åt andra hållet. Det är den insikten jag tror präglar Martin Luthers uttalande: "Om jag visste att jorden går under i morgon skulle jag ändå idag plantera mitt äppelträd". När det gäller frågor omkring konsumtion, miljö och synen på skapelsen är det djupast Guds sätt att se på den värld han skapat som jag vill ska prägla mitt liv. Då ser jag inga alternativ till att fortsätta ställa frågor om hur jag bäst ska leva i den. Jag tror vi också behöver göra det som gemenskap.

FUNDERA VIDARE

Känner ni er hoppfulla inför framtiden?

Hur kan ni vara med och sprida hopp?

10. En hoppfull framtidsvision!

EN SAK SOM ger mig mycket hopp och tröst är den framtidsvision jag ser i Bibeln. Den hjälper mig till insikt i att jag inte bär hela ansvaret för skapelsen på mina axlar och att den slutliga lösningen på miljöproblemen inte ligger i mina händer. I 2 Petrusbrevet 3:13 läser vi: "Men efter hans löfte väntar vi på nya himlar och en ny jord där rättfärdighet bor". I Romarbrevets kapitel 8 talar Paulus om att hela skapelsen "ropar som i födslovåndor" efter befrielse. När vi säger att vi tror på Jesu återkomst och allas uppståndelse ska vi akta oss för att göra den händelsen alltför snäv och individuell. Bibeln lyfter perspektiv som handlar om uppståndelse och förnyelse inte bara av mänskliga kroppar utan av en hel skapelse. Som kristna tror vi att den slutliga lösningen på de utmaningar världen lever med på alla möjliga områden finns i Jesus Kristus. I honom har vi och hela skapelsen med oss vårt hopp. I väntan på den stora befrielsen i Jesu återkomst och nyskapelsen har vi ett jobb att göra. Att bruka och bevara den skapelse vi fått som gåva. Det är vårt ansvar att göra det med Guds hjälp och efter bästa förmåga. Det ansvaret behöver vi ta i livsmedelsbutiken, på sortergården, i valet av färdmedel, i klädaffären och hos bilhandlaren. I väntan på befrielsen låt oss göra som Martin Luther och bildligt talat plantera våra äppelträd.

